

Pangéling-géling Nu Sajajar - Nomer Kadua

Ngabedah Anyaman Profétis: Ngalenyepan Amanat Wahyu 14 dina Sajarah Millerite jeung Kiwari

Jeff Pippenger

2023-08-08

Nalika misil tina sapuluh parawan kacumponan dina sajarah Millerite, éta lumangsung dina mangsa amanat malaikat kadua. Amanat malaikat kadua ngawakilan dua amanat anu béda, boh dina kurun waktu anu dicakupna boh dina hal pamiarsa anu dituju ku éta amanat. Amanat malaikat kadua ditujukeun ka gereja-gereja Protestan anu kakara balik deui ka Roma sarta jadi putri-putri Babul. Ceurik Tengah Peuting ditujukeun ka kaum Millerite anu keur saré. Amanat kahiji ditujukeun ka luar kalangan Millerite, anu kadua ditujukeun ka jero. Ieu bakal kacumponan sapinuhna, nurutkeun hurupna, dina jaman urang.

Bédana anu kudu diperhatikeun dina pangulangan poé urang nyaéta yén dina awal Adventisme, amanat malaikat kadua mimitina indit ka luar golongan Millerit, tuluy bagian kadua tina amanat éta asup ka jero golongan Millerit. Dina ahir Adventisme, nalika misil éta diulang deui, kitu deui amanat malaikat kadua. Urang geus dibéjakeun ngeunaan éta sacara langsung leuwih ti saukur sababaraha kali. Tapi, sipat amanat anu dua-rangkep éta dibalikeun dina ahirna. Amanat anu kahiji ditujukeun ka Adventisme, sedengkeun anu kadua ka jalma-jalma di luar Adventisme. Urang dibéjakeun yén pagawéan jeung amanat anu dilambangkeun ku malaikat dina Wahyu dalapan belas téh mangrupa pangulangan tina amanat malaikat kadua.

“Nabi ngandika, ‘Kuring nempo malaikat séjén turun ti sawarga, miboga kakawasaan anu gedé; jeung bumi jadi caang ku kamulyaan-Na. Jeung manéhna ngajerit kalawan kuat dina sora anu tarik, pokna: Babul anu gedé geus rubuh, geus rubuh, sarta geus jadi tempat cicingna roh-roh jahat’ (Wahyu 18:1, 2). Ieu téh pesen anu sarua jeung anu dipasihkeun ku malaikat kadua. Babul geus rubuh, ‘sabab manéhna geus nyababkeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Naon éta anggur?—Ajaran-ajaran palsuna. Manéhna geus mikeun ka dunya hiji sabat palsu pikeun ngaganti Sabat parentah kaopat, sarta geus ngulang kabohongan anu mimitina diucapkeun ku Sétan ka Hawa di Éden—kalanggengan alamiah jiwa. Loba kasalahan séjén anu sarupa geus disebarkeunana ka unggal penjuru, ‘ngajarkeun parentah-parentah manusa jadi ajaran’ (Mateus 15:9).

“Waktu Yesus ngamimitian palayanan-Na ka umum, Anjeunna nyucikeun Bait Allah tina panajisan sacrilegiousna. Di antara kalakuan-kalakuan panungtungan dina palayanan-Na nyaéta panyucian Bait Allah anu kadua. Kitu deui dina pagawean panungtungan pikeun méré panggeuing ka dunya, aya dua panggero anu béda anu ditepikeun ka garéja-garéja. Amanat malaikat anu kadua nyaéta, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh, éta kota gedé, lantaran manéhna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Jeung dina sora tarik tina amanat malaikat anu katilu kadéngé hiji sora ti sawarga nyebutkeun, ‘Kaluar maranéh ti dinya, umat Kami, supaya maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah narima tina tulah-tulahna. Sabab dosa-dosana geus ngahontal ka langit,

jeung Allah geus nginget kajahatan-kajahatanana' (Wahyu 18:4, 5)." Selected Messages, buku 2, 118.

Pesen malaikat kadua dina awal Adventisme téh sarua jeung pesen anu digambarkeun ku malaikat dina Wahyu dalapan welas, sarta dina éta pangéling-ngéling aya dua sora anu ngawawarkeun hiji pesen. Sora anu kahiji diwawarkeun nalika bumi dicaangan ku kamulyaan-Na, jeung dina ayat opat Yohanes ngadéngé sora séjén nyebut, "Kaluarlah ti dinya."

Dina sajarah Millerite, panggero pikeun kaluar ti Babul mucunghul heula, sedengkeun amanat ka kaum Millerite mucunghul kadua. Dina Wahyu dalapan welas, éta téh sora kadua, atawa amanat kadua, anu ditujukeun ka jalma-jalma anu aya di luar Adventisme. Sajajar jeung pernyataan yén aya "dua panggero anu béda anu ditepikeun ka gereja-gereja," urang manggihan yén dua kali Kristus nyucikeun Bait Allah (dina awal jeung ahir palayanan-Na) ogé mangrupa ilustrasi ngeunaan awal jeung ahir Adventisme.

Mimiti Adventisme ngagambarkeun hiji panyucian ka para pagawé anu mantuan dina ngawangun pondasi anu ku William Miller dipaké pikeun ditegakkan. Pondasi éta réngsé dina panutupan amanat malaikat kadua, sabab ku datangna malaikat katilu dina 22 Oktober 1844, bebeneran-bebeneran anu nyusun pondasi Adventisme parantos disadiakeun supaya kahartos ku jalma-jalma anu daék ngadangu.

Padamelan ngadegkeun pondasi réngsé dina puncak sajarah malaikat kadua, nalika "dua panggero anu béda dipidangkeun ka garéja-garéja." Panggero anu kahiji ditujulkeun ka anu di luar golongan Millerit, sedengkeun anu kadua pikeun golongan Millerit. Nanging aya deui hiji mimiti anu saluyu jeung mimiti Adventisme, nya éta pelayanan Kristus nalika Anjeunna nyucikeun Bait-Na pikeun kahiji kalina. Gambaran nuuat ngeunaan Bait anu disucikeun nandaan hiji panyucian dina awal jeung ahir pelayanan-Na, anu saterusna ngalambangkeun panyucian Adventisme dina awal jeung ahirna. Dua kali Kristus nyucikeun Bait saluyu jeung awal jeung ahir Adventisme, tapi amanat-Na ngan pikeun umat perjangjian-Na anu keur dina prosés misahkeun diri salalanggengna ti Allah.

Mimiti Adventisme nampilkeun hiji amanat anu ngumumkeun dibukana pangadilan, jeung ahir Adventisme ngumumkeun dipungkasna pangadilan. Yesus ngabersihan Bait Allah dina kahiji kalina sarta negor urang Yahudi lantaran maranéhna geus ngajadikeun bumi-Na jadi guha garong, tapi beberesih kadua kana Bait Allah téh "kaasup kana kalakuan-kalakuan panungtung tina palayanan-Na." Dina ahir palayanan-Na, Anjeunna henteu deui nyarios ka urang Yahudi yén maranéhna geus ngajadikeun bumi Rama-Na jadi guha garong; harita Anjeunna nyarios ka maranéhna yén imah maranéhna "ditinggalkeun ka maranéhna dina kaayaan suwung."

Samentara éta, para panyembah ti unggal bangsa neangan Bait Allah anu geus didédikasikeun pikeun ibadah ka Allah. Ngagenclang ku emas jeung batu-batu mulia, éta Bait Allah mangrupa hiji tetempoan kaéndahan jeung kaagungan. Tapi Yéhuwa geus henteu aya deui di dinya, di éta karaton anu éndah. Israél salaku hiji bangsa geus misahkeun dirina ti Allah. Nalika Kristus, dina deukeut panutupan palayanan-Na di bumi, pikeun panungtungan kalina ningali ka jero Bait Allah, Anjeunna ngandika, "Behold, your house is left unto you desolate." Matthew 23:38. Nepi ka mangsa éta Anjeunna geus nyebut Bait Allah minangka imah Rama-Na; tapi

nalika Putra Allah kaluar ti jero témbok-témbok éta, ayana Allah dicabut salalanggengna tina Bait Allah anu diwangun pikeun kamulyaan-Na.” Acts of the Apostles, 145.

Bait Suci anu dipupus ku Anjeunna dina awal béda jeung bait anu dipupus ku Anjeunna dina ahir. Bait anu kahiji téh imah Rama-Na, ari bait anu kadua mah imah urang Yahudi. Gusti ngadamel perjangjian jeung Adventisme dina awalna, sarta urang Advent jadi imam-imam di bait-Na. Dina ahir Adventisme, maranéhna moal deui jadi imam, sarta imah maranéhna bakal dijadikeun suwung.

Malaikat anu kadua ngalambangkeun dua amanat. Ieu salah sahiji alesan naha amanat éta digambarkeun salaku ragragna Babul dua kali. Ieu lain alesan utama pikeun béwara ngeunaan ragragna Babul anu diulang dua kali, tapi mangrupa salah sahiji alesanana. Kumaha bisa jadi dua amanat?

Malaikat anu kadua sumping minangka tanggapan kana panolakan kana amanat malaikat anu kahiji. Nalika ramalan anu gagal, anu netelakeun taun 1843 minangka panutup tina nubuat 2300 taun, ku gereja-gereja Protestan dipaké amanat anu salah éta pikeun nampik amanat Miller. Amanat Miller téh nya éta amanat malaikat anu kahiji. Dina waktu amanat éta ditampik, gereja-gereja Protestan, anu salila leuwih ti 1260 taun geus jadi garéja Allah di padang gurun, ditampik sarta jadi anak awéwé Babul. Dina waktu éta malaikat anu kadua sumping mawa amanatna.

Aya sababaraha poin anu kacida pentingna nu patali jeung rupa-rupa unsur dina sajarah ieu nu keur urang tinimbangan. Sahenteuna aya hiji poin nu kudu dimekarkeun lalaunan, sabab éta pasti nyumbang kana pamahaman ngeunaan amanat tina Wahyu Yesus Kristus nu ayeuna keur dibuka segelna. Ku sabab kitu, sim kuring ngalebetkeun hiji petikan nu kacida pentingna ngeunaan sajarah éta. Aya dua pasal nu ku sim kuring dituduhkeun, tapi aya ogé hiji pasal katilu nu penting di antara dua pasal éta. Ieu can ku sim kuring dilebetkeun dina waktos ayeuna supaya ngawatesan lingkup tinimbangan urang.

Perhatikeun malaikat anu mana anu keur diajak nyarita nalika anjeun maca nepi ka rengse, titénan prosés pangujian anu lumangsung sacara bertahap, catet dina paragraf kahiji yén ciri-ciri nubuat tina malaikat dina Wahyu dalapan welas ogé mangrupa ciri-ciri malaikat kahiji. Perhatikeun yén nyalibkeun salah sahiji pesen hartina nyalibkeun Kristus, sarta perhatikeun yén tilu malaikat éta sadayana dipidangkeun minangka malaikat tunggal, ari pesen Tengah Peuting mah mangrupa riungan malaikat.

“Kuring dipidangkeun kana perhatian anu ku sakumna sawarga dipasihkeun ka pagawean anu keur lumangsung di bumi. Yesus maparin parentah ka hiji malaikat anu kuat tur perkasa supaya turun sarta ngingetan pangeusi bumi supaya nyiapkeun diri pikeun kadatangan-Na anu kadua kalina. Kuring ningali malaikat perkasa éta ninggalkeun payuneun Yesus di sawarga. Di hareupeunana jalan hiji cahaya anu kacida caangna tur mulya. Kaula dibéjakeun yén pancénna téh pikeun nyaangan bumi ku kamulyaanana, sarta ngingetan manusa ngeunaan murka Allah anu bakal datang. Balarea narima éta cahaya. Sabagian katingalina pohara khidmat, ari nu séjénna bungah sarta pinuh ku kasmaranan. Eta cahaya dipancarkeun ka sakumna, tapi sawatara ngan ukur kajiret ku pangaruh éta cahaya, sarta henteu narimana kalayan sapinuh

hate. Tapi sakumna anu narima éta, maranéhna ngadahupkeun rarayna ka luhur, ka sawarga, sarta ngamulyakeun Allah. Loba anu pinuh ku murka anu pohara gedéna. Para palayan jeung rahayat ngahiji jeung anu hina, sarta kalayan pageuh ngalawan éta cahaya anu dipancarkeun ku malaikat perkasa. Tapi sakumna anu narima éta, maranéhna misah tina dunya, sarta raket pisan ngahiji saurang jeung saurang.”

“Sétan jeung malaikat-malaikatna keur sibuk pisan ngupayakeun narik pikiran sakumna jalma anu tiasa maranéhna jauh tina caang. Golongan anu nampik éta ditinggalkeun dina poék. Kuring ningali malaikat ngawaskeun kalayan minat anu pangjerona ka umat Allah anu ngaku-ngaku, pikeun nyatet watak anu maranéhna mekarkeun, waktu amanat anu asalna ti sawarga ditepikeun ka maranéhna. Jeung nalika kacida lobana jalma anu ngaku nyaah ka Yesus malik tina amanat sawarga éta kalayan hinaan, olok-olok, jeung kabencian, hiji malaikat kalayan gulungan tulisan dina leungeunna nyieun catetan anu matak éra. Sakuliah sawarga pinuh ku amarah, ku sabab Yesus dipopohokeun ku para pangiring-Na anu ngaku-ngaku.”

“Kuring ningali kuciwa para anu percaya. Maranéhna henteu ningali Gustina dina waktu anu diarep-arep. Ieu téh maksud Allah pikeun nyumputkeun mangsa nu bakal datang, sarta mawa umat-Na ka hiji titik kaputusan. Tanpa titik waktu ieu, pagawean anu dirancang ku Allah moal kahontal. Sétan keur ngagiring pikiran kacida lobana jalma jauh ka hareup. Hiji jangka waktu anu diumumkeun pikeun penampakan Kristus kudu mawa pikiran supaya enya-nya neangan persiapan pikeun ayeuna. Nalika waktu éta kaliwat, jalma-jalma anu henteu sapinuhna narima cahaya malaikat ngahiji jeung jalma-jalma anu geus ngahinakeun amanat sawarga, tuluy maranéhna ngabalik nyindiran ka nu kuciwa. Kuring ningali para malaikat di sawarga keur musyawarah jeung Isa. Maranéhna geus niténan kaayaan para pangiring Kristus anu ngaku-ngaku. Lewatna waktu anu tangtu éta geus nguji jeung ngabuktikeun maranéhna, sarta kacida lobana anu ditimbang dina timbangan tuluy kapanggih kurang. Maranéhna sakabéhna tarik nyaring ngaku dirina urang Kristen, tapi gagal dina nuturkeun Kristus ampir dina unggal hal. Sétan bungah pisan kana kaayaan para pangiring Kristus anu ngaku-ngaku. Anjeunna geus nyekel maranéhna dina jeratna. Anjeunna geus ngagiring kalolobaanana ninggalkeun jalan anu lempeng, sarta maranéhna keur narékahan naék ka sawarga ku jalan anu séjén. Para malaikat ningali anu murni, anu beresih, jeung anu suci, kabéh campur baur jeung jalma-jalma dosa di Sion, jeung jalma munapik anu mikacinta dunya. Maranéhna geus ngajaga para pameget sajati ka Isa; tapi anu ruksak akhlakna keur mangaruhan anu suci.”

“Jalma-jalma anu haténa hurung ku kahayang, ku pangrindu anu kacida kuatna pikeun ningali Yesus, ku dulur-dulurna sorangan anu ngaku satia dilarang nyarita ngeunaan kedatangan-Na. Para malaikat ningali sakabéh kaayaan éta, sarta maranehna milu ngarasa ka kaum sésa anu nyaah kana pinunjulna Yesus. Malaikat anu séjén, anu gagah perkasa, diparentahkeun pikeun turun ka bumi. Yesus nempatkeun hiji tulisan kana leungeunna, sarta nalika anjeunna datang ka bumi, anjeunna ngagorowok, Babul geus rubuh! geus rubuh! Saterusna kuring ningali deui jalma-jalma anu kuciwa téh jadi marahmay, sarta ngangkat panonna ka sawarga, nenjo ku iman jeung pangharepan kana pinunjulna Gustina. Tapi loba anu katingalina tetep dina kaayaan tumpul, saolah-olah keur saré; nanging kuring tiasa ningali tapak kasedih anu jero dina rarayna. Jalma-jalma anu kuciwa téh ningali tina Kitab Suci yén maranehna aya dina mangsa panundaan, sarta yén maranehna kudu sabar ngadagoan kacumponan éta tetenjoan. Bukti anu

sarua anu ngarahkeun maranehna supaya ngarepkeun Gustina dina taun 1843, ngarahkeun deui maranehna pikeun ngarepkeun Anjeunna dina taun 1844. Kuring ningali yén kalolobaanana teu miboga deui tanaga jiwa anu nandaan imanna dina taun 1843. Kakuciwaanana geus ngalemahkeun imanna. Tapi nalika jalma-jalma anu kuciwa téh ngahiji dina sora malaikat kadua, pasukan sawarga nenjo kalayan minat anu pangjerona, sarta niténan pangaruh éta warta. Maranehna ningali jalma-jalma anu nyandang ngaran urang Kristen malik kalayan olok-olok jeung hinaan ka jalma-jalma anu geus kuciwa. Nalika kecap-kecap ieu murag tina biwir anu nganyenyeri, Maneh can acan naék ogé! saurang malaikat nulis éta. Ceuk éta malaikat, Maranehna ngolok-ngolok Allah.”

“Kuring dipapagkeun deui kana tarjamahan Élia. Jubahna murag ka Élisa, jeung barudak jahat (atawa jalma-jalma ngora) nuturkeun anjeunna, bari ngahina, ngagorowok, Naék geura, eh sirah botak! Naék geura, eh sirah botak! Maranéhna ngahina Allah, sarta di dinya maranéhna nampa hukumanana. Maranéhna geus diajar éta ti kolotna. Jeung jalma-jalma anu geus nyindir jeung ngahina kana pamanggih ngeunaan para wali anu naék ka luhur, bakal didatangan ku bala-bala Allah, sarta bakal nyadar yén lain perkara leutik pikeun ngaremehkeun Mantenna.

“Yesus marentahkeun malaikat-malaikat séjén supaya ngapung gancang pikeun ngahirupkeun deui sarta nguatkeun iman umat-Na anu keur layu, jeung nyiapkeun maranéhna supaya ngartos kana amanat malaikat anu kadua, sarta kana gerak anu penting anu moal lila deui bakal lumangsung di sawarga. Kuring ningali malaikat-malaikat ieu nampi kakawasaan jeung cahaya anu agung ti Yesus, tuluy ngapung gancang ka bumi pikeun ngalaksanakeun amanatna guna nulungan malaikat anu kadua dina pagawéanana. Hiji cahaya anu agung nyorot ka umat Allah nalika para malaikat ngagero, Tingali, Pangantén lalaki geus sumping, geura arindit kaluar pikeun mapag anjeunna. Tuluy kuring ningali jalma-jalma anu geus kuciwa éta hudang, sarta saluyu jeung malaikat anu kadua, ngawartakeun, Tingali, Pangantén lalaki geus sumping, geura arindit kaluar pikeun mapag anjeunna. Cahaya ti para malaikat nembus poék di sakuliah tempat. Sétan jeung malaikat-malaikatna narékahan pikeun ngahalangan supaya cahaya ieu ulah sumebar, jeung ulah ngahasilkeun pangaruh sakumaha anu geus ditangtukeun. Maranéhna paséa jeung malaikat-malaikat Allah, sarta nyarita ka maranéhna yén Allah geus nipu umat-Na, sarta yén sanajan maranéhna boga sagala cahaya jeung kakawasaan, maranéhna moal bisa ngajadikeun jalma-jalma percaya yén Yesus keur datang. Malaikat-malaikat Allah neruskeun pagawéanana, sanajan Sétan narékahan pikeun ngahalangan jalan, jeung ngabelokkeun pikiran jalma-jalma tina cahaya. Jalma-jalma anu narimana katémbong kacida bagjana. Maranéhna neutep ka luhur, ka sawarga, sarta ngarindukeun nembonganana Yesus. Sabagian aya dina kasedih anu kacida, ceurik jeung neneda. Panonna siga anu tetep neutep ka dirina sorangan, sarta maranéhna teu wani neutep ka luhur.”

Hiji caang anu mulya ti sawarga mecahkeun poékna anu ngawengku maranéhna, sarta panon maranéhna, anu tadina ku putus asa terus nanceb ka dirina sorangan, dipalingkeun ka luhur, sedengkeun rasa sukur jeung kabungah suci kaciri dina unggal raut beungeut. Isa sareng sakabéh pasukan malaikat ningali kalayan satuju ka jalma-jalma satia anu keur ngadagoan éta.

“Jalma-jalma anu nolak jeung ngalawan caangna amanat malaikat kahiji, leungit caang amanat anu kadua, sarta teu bisa nampa mangpaat tina kakawasaan jeung kamulyaan anu ngiringan

amanat, Tingali, Panganten Lalaki geus sumping. Yesus ngajauh ti maranéhna bari ngébréhkeun raray ambek. Maranéhna geus nganggap enteng sarta nolak Anjeunna. Ari jalma-jalma anu narima amanat éta kasimbut ku mega kamulyaan. Maranéhna ngadagoan, ngajaga, sarta neneda sangkan nyaho kana pangersa Allah. Maranéhna kacida sieunna matak nyinggung ka Anjeunna. Kuring ningali Sétan jeung malaikat-malaikatna narékahan pikeun nutupan caang ilahi ieu tina umat Allah; tapi salila jalma-jalma anu ngadagoan éta miara caangna, sarta ngajaga panonna tetep diangkat tina bumi ka Yesus, Sétan moal boga kakawasaan pikeun ngarampas éta caang anu mulia ti maranéhna. Amanat anu dipasihkeun ti sawarga nganyenyeri amarah Sétan jeung malaikat-malaikatna, sarta jalma-jalma anu ngaku nyaah ka Yesus, tapi ngahina katangan-Na, ngahina jeung ngécé jalma-jalma satia anu percaya. Tapi hiji malaikat nyatet unggal panghinaan, unggal panganggap enteng, unggal panyiksa anu ditarima ku maranéhna ti dulur-dulur anu ngaku saiman. Kacida lobana anu ngagedékeun sora maranéhna pikeun sasauran, Tingali, Panganten Lalaki geus sumping, tuluy ninggalkeun dulur-dulurna anu teu nyaah kana nembongna Yesus, jeung anu teu daék ngidinan maranéhna pikeun museur kana katangan-Na anu kadua. Kuring ningali Yesus malikkeun pameunteu-Na ti jalma-jalma anu nolak jeung ngahina katangan-Na, tuluy Anjeunna maréntahkeun malaikat-malaikat supaya mingpin umat-Na kaluar ti antara jalma-jalma anu najis, supaya maranéhna ulah kacemar. Jalma-jalma anu nurut kana amanat-amanat éta nangtung kalawan bébas jeung ngahiji. Hiji caang anu suci tur mulya nyorot ka maranéhna. Maranéhna mungkir kana dunya, ngaleupaskeun kanyaahna ti dinya, sarta ngorbankeun kapentingan dunyawina. Maranéhna nyerahkeun banda dunya maranéhna, sarta paningal maranéhna anu pinuh harepan ditujukeun ka sawarga, ngarep-ngarep ningali Jurusalamet anu dipikanyaah ku maranéhna. Kabungah anu suci tur mulya mancarkeun tina rarayna, sarta nétélakeun katengtreman jeung kabungah anu maréntah di jero maranéhna. Yesus maréntahkeun malaikat-malaikat-Na supaya indit jeung nguatkeun maranéhna, sabab waktuna pangwalesan maranéhna geus ngadeukeutan. Kuring ningali yén jalma-jalma anu ngadagoan ieu can acan diuji sakumaha sakuduna maranéhna diuji. Maranéhna can bébas tina kasalahan. Jeung kuring ningali welas asih jeung kahadéan Allah dina ngintunkeun hiji pangéling-ngéling ka jalma-jalma di bumi, sarta amanat-amanat anu diulang-ulang pikeun mawa maranéhna ka hiji titik waktu, pikeun mingpin maranéhna kana pamariksaan diri anu taliti, sangkan maranéhna bisa miceun kasalahan-kasalahan anu geus diwariskeun ti bangsa-bangsa kapisir jeung kaum papis. Ku jalan amanat-amanat ieu Allah geus ngaluarkeun umat-Na ka tempat di mana Anjeunna bisa damel pikeun maranéhna kalawan kakawasaan anu leuwih ageng, jeung di mana maranéhna bisa ngajaga sakabéh parentah-parentah-Na....”

“Sabada palayanan Yesus parantos réngsé di Tempat Suci, sarta Anjeunna ngaléngkah asup ka Nu Maha Suci, tuluy ngadeg payuneun peti anu ngandung hukum Allah, Anjeunna ngutus malaikat anu séjén, anu perkasa, ka bumi mawa talatah katilu. Anjeunna nempatkeun hiji gulungan naskah kana leungeun éta malaikat, sarta waktu éta malaikat turun ka bumi dina kaagungan jeung kakawasaan, anjeunna ngawawarkeun hiji pangéling-ngéling anu pikasieuneun, ancaman anu pangmatak-gentar anu kantos ditepikeun ka manusa. Talatah ieu dimaksudkeun sangkan barudak Allah waspada, sarta mintonkeun ka maranéhna jam percobaan jeung kasangsaraan anu aya di hareupeun maranéhna. Ceuk éta malaikat, Maranéhna bakal dibawa kana tarung anu raket ngalawan sato galak jeung gambarna.

Hiji-hijina harepan maranéhna pikeun hirup langgeng nyaéta tetep pageuh. Sanajan nyawa maranéhna jadi tarohan, maranéhna kudu tetep nyekel bebeneran. Malaikat katilu nutup talatahna ku ieu kecap, Di dieu kasabaran para wali; di dieu maranéhna anu nurut kana parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus. Sabada anjeunna ngulang deui ieu kecap-kecap, anjeunna nunjuk ka Bait Suci sawarga. Pikiran sakumna jalma anu narima ieu talatah diarahkan ka Tempat Nu Maha Suci, tempat Yesus ngadeg payuneun peti éta, ngalaksanakeun pangantaraan-Na anu pamungkas pikeun sakumna jalma anu kénéh keur dipaparin welas asih, jeung pikeun jalma-jalma anu ku teu nyaho geus ngalanggar hukum Allah. Pangruwatan ieu dilakukeun pikeun jalma-jalma paéh anu bener kitu deui pikeun jalma-jalma hirup anu bener. Yesus ngalaksanakeun pangruwatan pikeun jalma-jalma anu pupus tanpa narima cahaya ngeunaan parentah-parentah Allah, anu geus dosa ku teu nyaho.”

“Sabada Yesus muka panto di Ruang Nu Pangsuci-pangsucina, cahaya ngeunaan poe Sabat katembong, sarta umat Allah kudu diuji jeung dibuktikeun, sakumaha Allah baheula ngabuktikeun ka urang Israil, pikeun ningali naha maranéhna bakal ngajaga hukum-Na. Kuring ningali malaikat katilu nunjuk ka luhur, mintonkeun ka maranéhna anu kungsi kuciwa jalan ka Ruang Nu Pangsuci-pangsucina di Bait Suci sawarga. Maranéhna nuturkeun Yesus ku iman asup ka Ruang Nu Pangsuci-pangsucina. Di dinya maranéhna manggihan deui Yesus, sarta kabungah jeung pangharepan mucunghul deui kalawan anyar. Kuring ningali maranéhna melong ka tukang, nalungtik deui mangsa kaliwat, ti saprak diumumkeunana kadatangan Yesus anu kadua, nepi ka perjalanan maranéhna dugi ka kaliwatna waktu dina taun 1844. Maranéhna ningali yén kuciwa maranéhna geus dipedar, sarta kabungah jeung kayakinan deui ngahudangkeun maranéhna. Malaikat katilu geus nyaangan mangsa kaliwat, kiwari, jeung mangsa nu bakal datang, sarta maranéhna terang yén saenyana Allah geus nungtun maranéhna ku pamingpinan-Na anu pinuh ku rusiah.”

“Kaula dipintonkeun yén umat sesa nuturkeun Yesus asup ka tempat Maha Suci, tuluy ningali Peti Perjangjian, sareng korsi panutup pangampura, sarta maranéhna kasengsem ku kamulyaan éta. Yesus ngangkat panutup Peti éta, sareng tingal! aya loh-loh batu, kalayan Sapuluh Parentah tinulis dina éta. Maranéhna nalungtik firman-firman hirup éta; tapi maranéhna mundur bari ngageter nalika ningali parentah anu kaopat hirup di antara sapuluh katangtuan anu suci, sedengkeun cahaya anu leuwih caang nyorot kana éta parentah tibatan kana salapan anu séjénna, sareng hiji lingkaran kamulyaan ngurilingan éta. Maranéhna henteu manggihan nanaon di dinya anu ngabéjaan yén poé Sabat geus dibatalkeun, atawa dirobah kana poé kahiji dina saminggu. Eta dibaca sakumaha nalika diucapkeun ku sungut Allah dina kaagungan anu khidmat jeung matak pikasieuneun di gunung éta, nalika kilat nyamber jeung guludug ngaguruh, sarta nalika ditulis ku ramo-Na sorangan anu suci dina loh-loh batu. Genep poé kudu maneh digawe jeung ngalaksanakeun sagala pagawean maneh; tapi poé katujuh teh Sabat PANGERAN Allah maneh. Maranéhna héran nalika ningali kumaha gedéna pangreksaan kana Sapuluh Parentah éta. Maranéhna ningali yén éta diteundeun raket ka gigireun Yéhuwa, kalindihan sarta dijaga ku kasucian-Na. Maranéhna ningali yén maranéhna geus nginjak-nginjak parentah anu kaopat tina dekalog, sarta geus nurut kana hiji poé anu diwariskeun ku bangsa-bangsa kahirupan jeung ku para penganut kapausan, lain poé anu geus disucikeun ku Yéhuwa. Maranéhna ngarendahkeun diri di payuneun Allah, sarta ngarémpag ku kasedih ku lantaran palanggaran-palanggaran maranéhna dina mangsa katukang.

“Kuring ningali haseup menyan dina pedupaan nalika Yesus ngunjukkeun pangakuan dosa jeung doa maranéhna ka Rama-Na. Jeung nalika éta naék ka luhur, hiji cahaya caang cicing kana Yesus, jeung kana tahta pangasih; sarta jalma-jalma anu tulus dina doa, anu keur kacida susahna ku sabab maranéhna geus manggihan yén dirina téh palanggar hukum Allah, dipaparin berkah, sarta rarayna jadi moncorong ku pangharepan jeung kabungahan. Maranéhna milu dina pagawéan malaikat katilu, tuluy ngangkat sora sarta ngawartakeun éta pangeling-eling anu hening. Tapi mimitina ngan saeutik anu narima éta pekabaran, nanging maranéhna terus kalayan sumanget ngawartakeun éta pangeling-eling. Tuluy kuring ningali loba anu narima pekabaran malaikat katilu, sarta ngahijikeun sorana jeung jalma-jalma anu ti mimiti geus ngawartakeun éta pangeling-eling, sarta maranéhna ngamulyakeun Allah jeung ngagedékeun Anjeunna ku cara ngajaga Poé Reureuh-Na anu geus disucikeun.”

“Loba jalma anu narima pesen katilu téh can miboga pangalaman dina dua pesen anu tiheula. Iblis ngartos hal ieu, sarta panon jahatna ditujukeun ka maranéhna pikeun ngaruntuhkeun maranéhna; tapi malaikat katilu keur nunjuk ka maranéhna ka Tempat Nu Mahasuci, sarta jalma-jalma anu kungsi boga pangalaman dina pesen-pesen baheula keur némbongkeun jalan ka maranéhna ka Bait Suci sawarga. Loba anu ningali runtuyan bebeneran anu sampurna dina pesen-pesen para malaikat, tuluy kalayan bungah narimana. Maranéhna narima eta nurutkeun urutanana, sarta ku iman nuturkeun Yesus asup ka Bait Suci sawarga. Pesen-pesen ieu dipintonkeun ka kuring minangka hiji jangkar pikeun nahan umat. Jeung sakumaha jalma-jalma narima sarta ngartos kana eta, maranéhna dijaga tina lobana tipu daya Iblis.”

“Sanggeus kuciwa anu gedé dina taun 1844, Iblis jeung malaikat-malaikatna kacida sibukna masang jerat pikeun ngoyagkeun iman jemaat. Anjeunna mangaruhan pikiran jalma-jalma anu kungsi boga pangalaman pribadi dina perkara-perkara ieu. Maranéhna ngabogaan raray karendahan hate. Maranéhna ngarobah amanat kahiji jeung kadua, tuluy nunjuk ka mangsa nu bakal datang pikeun panggenapanana, sedengkeun nu séjén nunjuk jauh ka mangsa katukang, nyatakeun yén éta amanat geus digenepan di dinya. Jalma-jalma ieu keur ngalantarankeun pikiran anu kurang pangalaman ngajauhan, sarta ngoyagkeun imanna. Sababaraha keur nalungtik Kitab Suci pikeun nyobaan ngadegkeun hiji iman milik sorangan, leupas tina jemaat. Iblis bungah ku sakabéh ieu; sabab anjeunna terang yén jalma-jalma anu ngaleupaskeun diri tina jangkar, bisa dipangaruhan ku rupa-rupa kasalahan sarta diombang-ambing ku angin pangajaran. Loba anu kungsi mingpin dina amanat kahiji jeung kadua, mungkir kana éta amanat, sarta pamisahan jeung paburencay sumebar ka sakuliah jemaat. Tuluy kuring ningali Wm. Miller. Manéhna katingal bingung, sarta tunduk ku kasedih jeung kasangsaraan ku sabab umatna. Manéhna ningali rombongan anu dina taun 1844 ngahiji jeung silih asih, leungit kanyaah maranéhna ka sasama, sarta silih lawan. Manéhna ningali maranéhna mundur deui kana kaayaan tiis, murtad. Kasedih ngikis kakuatanana. Kuring ningali jalma-jalma pamingpin niténan Wm. Miller, sarta sieun bisi manéhna narima amanat malaikat katilu jeung parentah-parentah Allah. Jeung nalika manéhna condong ka arah caang ti sawarga, jalma-jalma ieu nyusun hiji rarancang pikeun ngalieurkeun pikiranna. Kuring ningali aya pangaruh manusa anu digawé pikeun ngajaga pikiranna dina poék, sarta pikeun nahan pangaruhna tetep aya di antara maranéhna. Ahirna Wm. Miller ngangkat sorana ngalawan caang ti sawarga. Manéhna gagal lantaran henteu narima amanat anu saéstuna bakal ngajelaskeun sapinuhna kuciwana, sarta mancarkeun caang jeung kamulyaan kana mangsa katukang, anu bakal ngahirupkeun deui

tanaga na anu geus léah, ngacaangkeun deui harepanana, sarta nungtun manéhna ngamulyakeun Allah. Tapi manéhna condong kana hikmah manusa tibatan hikmah ilahi, sarta ku sabab geus remuk ku pagawean beurat dina perkara Guruna, jeung ku sabab umur, manéhna henteu sapinuhna tanggung jawab saperti jalma-jalma anu nahan manéhna ti bebeneran. Maranéhna anu nanggung jawab, sarta dosa éta tumiba ka maranéhna. Lamun Wm. Miller bisa ningali caang tina amanat katilu, loba perkara anu katingal poék jeung misterius pikeun manéhna bakal geus dijelaskeun. Dulur-dulurna ngaku miboga kanyaah jeung perhatian anu jero pisan ka anjeunna, nepi ka manéhna nyangka yén manéhna moal bisa misahkeun diri ti maranéhna. Haténa condong ka bebeneran; tapi saterusna manéhna neutep ka dulur-dulurna. Maranéhna ngalawan éta. Naha manéhna bisa misahkeun diri ti jalma-jalma anu geus nangtung sapihak, silih taktak jeung manéhna dina ngawartakeun datangna Yesus? Manéhna nyangka maranéhna tangtu moal nyasabkeun anjeunna.”

“Allah ngantep anjeunna asup ka handapeun kakawasaan Iblis, jeung pati maréntah ka anjeunna. Anjeunna nyumputkeun anjeunna di jero kubur, jauh ti jalma-jalma anu terus-terusan narik anjeunna jauh ti Allah. Musa salah pas anjeunna rék asup ka tanah jangji. Kitu deui, sim kuring ningali yén Wm. Miller salah waktu anjeunna geus deukeut rek asup ka Kanaan sawarga, ku ngantep pangaruhna ngalawan bebeneran. Batur anu ngarahkeun anjeunna kana éta. Batur kudu méré tanggung jawabna pikeun éta. Tapi malaikat-malaikat ngajaga lebu anu mulya tina ieu abdi Allah, sarta anjeunna bakal kaluar dina sora tarompét panungtungan.

“Kuring ningali sakelompok jalma anu nangtung kalawan kajaga pageuh tur teguh, sarta moal mere pangrojong ka maranéhanana anu rék ngaguncang iman anu geus mapan dina éta badan. Allah melong ka maranéhna kalayan ridho. Kaula dipintonkeun tilu léngkah—hiji, dua, jeung tilu—nyaéta amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Ceuk malaikat, Cilaka ka sing saha anu ngagerakkeun hiji bongkah, atawa ngageserkeun hiji paku dina amanat-amanat ieu. Pangarti anu sajati ngeunaan amanat-amanat ieu pohara pentingna. Nasib jiwa-jiwa gumantung kana cara kumaha amanat-amanat ieu ditarima. Kaula deui dibawa turun ngalangkungan amanat-amanat ieu, sarta ningali sabaraha mahal umat Allah geus meuli pangalaman maranéhna. Éta geus kahontal ku jalan loba kasangsaraan jeung pertentangan anu beurat. Léngkah demi léngkah Allah geus nungtun maranéhna, nepi ka Anjeunna nempatkeun maranéhna dina hiji landasan anu pageuh tur teu bisa digoyangkeun. Saterusna kaula ningali sawatara jalma, nalika maranéhna ngadeukeutan ka landasan éta, saméméh nanjak kana éta, mariksa heula pondasina. Sabagian kalayan suka cita geuwat nanjak kana éta. Anu séjén mimiti néangan kasalahan dina peletakan pondasi landasan éta. Maranéhna hayang aya perbaikan-perbaikan, sangkan landasan éta jadi leuwih sampurna, sarta rahayat jadi leuwih bagja. Sabagian turun tina landasan éta jeung mariksa éta, tuluy manggihan kasalahan dina éta, bari nyatakeun yén éta dipasangna salah. Kaula ningali yén ampir kabéh tetep nangtung pageuh dina landasan éta, sarta ngadesek nu séjén anu geus turun tina éta supaya eureun ngeluh, sabab Allah teh Jurubangun Agung, sarta maranéhna keur ngalawan ka Anjeunna. Maranéhna nyaritakeun deui padamelan Allah anu endah, anu geus nungtun maranéhna ka landasan anu pageuh éta, sarta dina kasatuan ampir kabéh ngangkat panon maranéhna ka sawarga, tuluy kalawan sora tarik ngamulyakeun Allah. Ieu mangaruhan sabagian ti maranéhanana anu kungsi ngeluh jeung ninggalkeun landasan éta, tuluy maranéhna deui kalayan raray handap asor nanjak kana éta.”

“Kuring dipapagkeun deui kana pangwartaan ngeunaan kadatangan Kristus anu kahiji. Yohanes diutus dina roh jeung kakawasaan Elia pikeun nyadiakeun jalan pikeun kadatangan Yesus. Jalma-jalma anu nolak kasaksian Yohanes henteu meunang mangpaat tina pangajaran-pangajaran Yesus. Panolakan maranéhna kana pangwartaan ngeunaan kadatangan-Na anu kahiji nempatkeun maranéhna dina kaayaan anu matak teu gampang narima bukti anu pangkuatna yén Anjeunna teh Mesias. Iblis mingpin jalma-jalma anu nolak amanat Yohanes sangkan neraskeun deui leuwih jauh, nyaéta nolak Yesus jeung nyalibkeun Anjeunna. Ku hal éta, maranéhna nempatkeun dirina dina kaayaan anu matak teu bisa narima berkah dina poe Pentakosta, anu bakal ngajar maranéhna jalan asup ka Bait Suci sawarga. Kakeureutna kaina pameungkeut di Bait Allah nunjukkeun yén kurban-kurban jeung katangtuan-katangtuan upacara urang Yahudi moal ditarima deui. Kurban Agung geus dipasrahkeun, sarta geus ditarima, jeung Roh Suci anu lungsur dina poe Pentakosta ngarahkeun pikiran murid-murid ti Bait Suci dunya ka Bait Suci sawarga, tempat Yesus geus asup ku getih-Na sorangan, sarta ngucurkeun ka murid-murid-Na mangpaat panebusan-Na. Urang Yahudi ditinggalkeun dina kasasab lengkep jeung poek peteng sagemblengna. Maranéhna leungit sakumna caang anu sabenerna bisa dipiboga ku maranéhna ngeunaan rarancang kasalametan, sarta tetep ngandelkeun kurban-kurban jeung sasajén-sasajén maranéhna anu teu aya gunana. Maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina panganteur Kristus di Tempat Suci. Bait Suci sawarga geus ngagentos tempat Bait Suci dunya, tapi maranéhna teu nyaho jalan ka sawarga.”

“Loba jalma neuteup kalayan kacida pikasieuneunna kana lampah anu ditempuh ku urang Yahudi ka Yesus dina nampik jeung nyalibkeun Mantenna. Jeung nalika maranéhna maca sajarah panyiksa-Na anu hina, maranéhna nyangka yén maranéhna nyaah ka Kristus, sarta moal mungkir ka Anjeunna saperti Petrus, atawa nyalibkeun Anjeunna saperti urang Yahudi. Tapi Allah, anu parantos nyaksian rasa simpati anu diaku ku maranéhna ka Putra-Na, parantos nguji maranéhna, sarta parantos mawa kana pangujian éta kanyaah anu ku maranéhna diaku dipiboga ka Yesus.”

“Sakumna sawarga nenjo kalayan minat anu pangjerona kana panarimaan eta warta. Tapi loba anu ngaku nyaah ka Yesus, sarta nu ngalungsurkeun cimata waktu maca carita salib, tibatan narima eta warta kalayan kabungah, malah kagugah ku amarah, sarta ngahina kana warta alus ngeunaan sumpingna Yesus, jeung nyatakeun eta minangka kasasaran. Maranehna teu daek ngahiji dina pakumpulan jeung jalma-jalma anu nyaah kana nembongan-Na, malah maranehna ngabenci ka eta jalma-jalma, sarta ngaluarkeun maranehna ti garéja-garéja. Jalma-jalma anu nampik kana warta kahiji teu bisa meunang mangpaat tina warta kadua, sarta teu meunang mangpaat tina panjerit tengah peuting, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranehna supaya ku iman bisa asup bareng jeung Yesus ka tempat Nu Maha Suci dina Bait Suci sawarga. Jeung ku sabab nampik dua warta anu tiheula, maranehna teu bisa nempo cahaya dina warta malaikat katilu, anu nembongkeun jalan ka tempat Nu Maha Suci. Kuring nempo yén garéja-garéja nominal, sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, geus nyalibkeun eta warta-warta, ku sabab eta maranehna teu boga pangaweruh ngeunaan gerakan anu lumangsung di sawarga, atawa ngeunaan jalan ka tempat Nu Maha Suci, sarta maranehna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya. Sarua jeung urang Yahudi, anu ngurbankeun kurban-kurban maranehna anu taya gunana, maranehna ngahaturkeun doa-doa maranehna anu

taya gunana ka ruangan anu geus ditinggalkeun ku Yesus, sarta Iblis, anu bagja ku panipuan ka jalma-jalma anu ngaku jadi pengikut Kristus, ngaraketkeun maranehna dina jeratna, sarta nyokot sipat agamis, tuluy mingpin pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, sarta digawe ku kakawasaanana, ku tanda-tandana, jeung ku mujijat-mujijat palsu. Sabagian dipaokna ku hiji cara, sedengkeun sabagian deui ku cara séjén. Manéhna geus nyadiakeun rupa-rupa kasasaran pikeun mangaruhan rupa-rupa pikiran. Sabagian nenjo hiji panipuan kalayan geuleuh jeung sieun, padahal maranehna kalawan gampang narima panipuan anu séjén. Iblis nipu sabagian ku Spiritualitas. Anjeunna ogé datang minangka malaikat cahaya, sarta nyebarkeun pangaruhna ka sakuliah nagri. Kuring nempo pembaruan-pembaruan palsu aya di mana-mana. Garéja-garéja ngarasa kacida bungahna, sarta nganggap yén Allah keur damel sacara endah pikeun maranehna, padahal eta téh roh anu séjén. Eta bakal sirna, sarta ninggalkeun dunya jeung garéja dina kaayaan anu leuwih goréng tibatan saméméhna.

“Kuring ningali yén Allah boga anak-anak anu jujur di antara urang Adventis ngan dina ngaran, jeung di gereja-gereja anu geus murag; jeung para palayan sarta umat bakal kénéh disaur kaluar ti gereja-gereja ieu saméméh bala-bala eta dicurahkeun, sarta maranehna bakal kalayan bungah narima bebeneran. Sétan nyaho ieu, sarta saméméh sora tarik malaikat katilu, anjeunna ngagedékeun hiji kasenangan anu ngageleger di badan-badan agama ieu, sangkan jalma-jalma anu geus nolak bebeneran bisa nyangka yén Allah aya jeung maranehna. Anjeunna ngaharepkeun pikeun nipu anu jujur, sarta mingpin maranehna sangkan nyangka yén Allah masih kénéh damel pikeun gereja-gereja. Tapi cahaya bakal caang, sarta unggal jalma anu jujur bakal ninggalkeun gereja-gereja anu geus murag, sarta nyokot pendirian maranehna babarengan jeung anu kari.” *Spiritual Gifts*, jilid 1, 151–172.

Ieu petikan ngandung kacida lobana bebeneran anu penting, tapi kuring ngagunakeun ieu petikan pikeun ngasingkeun sawatara ciri tina talatah-talatah dina sajarah Millerite, sangkan kaharti kumaha hal éta ngalambangkeun sajarah urang. Katilu malaikat dina Wahyu opat welas miboga hiji talatah dina leungeunna. Malaikat kadua jeung katilu dicirian minangka anu mawa “parchment,” babarengan jeung maranehna nalika turun mawa talatahna. Unggal malaikat ngalambangkeun hiji talatah, jeung datangna unggal talatah nimbulkeun hiji pangaruh.

Urang baris neruskeun ieu jejer dina artikel salajengna.